

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje

Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Glavni pretres: 30. mart 2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Rada Čakmaka

Svedok je pre rata živeo u Malim Zdencima, ali je nakon napada Hrvata 20.07.1991. godine prebegao u Veliku Peratovicu. Tamo je već bio formiran Bilogorski odred, ali kada je pukovnik Branko Miščević iz Darovarskog garnizona doneo oružje u selo i odredio njega da ga podeli stanovništvu, on je postao tzv. komandant odreda. Takođe, formiran je Štab jedinice u kome su, pored njega, bili Rade Kljajić, Živko Zagorac, Branko Popović, Branko Miščević, komandir policije Milenko Stojić, Radovan Brkić i Lazo Stamatović. Odred je služio za odbranu sela od Hrvata, dok nikakve akcije nisu organizovane radi napada na Hrvate. On je prenosio naređenja pukovnika Miščevića i nije sam donosio odluke. Odred je brojao između 100 i 200 ljudi. Svi su bili naoružani, dok je višak oružja stajao u garažama. U toku leta 1991. bilo je uhvaćeno tridesetak Hrvata koji su razmenjeni za Srbe. On je obavio jednu razmenu, na Grubišnom Polju. O broju zarobljenika čuo je od Milenka Stojića i Paje Kosanovića. Oni su mu dali spisak i rekli da je Božo Trbojević odredio ko će od njih ići na razmenu. Akcije zarobljavanja Hrvata nisu planski organizovane već su bile spontane. Jedina organizovana bila je akcija na Ivanovo Selo koju je predvodio Branko Miščević. Zarobljeni su boravili u zatvoru koji se nalazio u seoskoj školi. Nije mu poznato ko je osnovao zatvor. Upravnik zatvora bio je Božo Trbojević, ali ne zna ko ga je postavio na tu funkciju. Njih dvojica nikada nisu razgovarali o zarobljenicima. Optuženi Boro Trbojević bio je jedan od čuvara u zatvoru. Svedok je bio samo jednom u zatvoru i tada je pitao zarobljenike da li ih ko maltretira i oni su mu odgovorili negativno. Nikada nije učestvovao u ispitivanju i prebijanju zarobljenika. Dana 31.10.1991. otiašao je Beograd i tamo se sastao sa predstavnicima Vlade jer se znalo da će Hrvati napasti i trebalo je odlučiti šta da se radi sa civilima. Odlučeno je da svi pređu u Srbiju, ali kada se vratio u selo, stanovništvo je već bilo izbeglo. Što se tiče zarobljenika, naredio je da se utovare u kamione i zajedno sa civilima povuku iz sela, ali je kasnije čuo da su nađeni mrtvi u podrumu a da je jedan preživeo. Ne zna ko je doneo odluku da budu ubijeni. Kada je već bio u Srbiji čuo je da su 1993. u šumu u Bukovici pronađeni leševi nekih zarobljenika u masovnoj grobnici.

Suočenje optuženog Trbojevića i svedoka Čakmaka

Suočenje optuženog i svedoka obavljeno je na okolnost razlika njihovih iskaza. Optuženi je naveo da je sve naredbe izdavao svedok i da su naredbe poštovane. Jedna od njih bila je i da se napadne Topolovica kako bi se zarobili Hrvati. Zarobljenici su zatvoreni u podrum škole, gde ih je svedok više puta ispitivao i tukao. Svedok je zarobljenicima davao papir i olovku da napišu izjavu ili donosio već napisane izjave koje su zarobljenici morali da potpišu. Svedok je negirao navode optuženog Trbojevića.

Predlog Odbrane

Odbrana je predložila da se kao svedoci saslušaju Milenko Stojić, na okolnost da li je optuženi Trbojević učestvovao u akciji napada na Topolovicu, i Spomenka Trbojević, na okolnost šta joj je Boro Rekić rekao u vezi s ubistvom zarobljenika, kao i da se obavi

suočenje svedoka Spomenke Trbojević i Bore Rekića. Tužilac se protivio predlozima odbrane smatrajući ih suvišnim.

Odluka Veća

Veće je odbilo predlog odbrane da se kao svedok sasluša Spomenka Trbojević i da se obavi njeno suočenje sa svedokom Borom Rekićem, ali je prihvatio da se kao svedok sasluša Milenko Stojić.

Komentar:

Svedok je govorio nelogično i neubedljivo, naročito o svojoj ulozi u organizovanju akcija napada na Hrvate i ispitivanju zarobljenika. Svi svedoci, bivši pripadnici odreda, govorili su da je svedok ispitivao zarobljenike i da je naređenje za napad stiglo iz komande jedinice. Nelogično je da komandant jedinog odreda u selu nema saznanja ko je naređivao akcije, ko je formirao zatvor, ispitivao i tukao zarobljenike, streljao zarobljenike i sahranio ih u šumi u Bukovici.